

Donderdag, 21 september 2000

*

* *

31. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en de Raad van Europa.

17. Georganiseerde misdaad

B5-0506/2000

Resolutie van het Europees Parlement over het actieplan van de Raad „Voorkoming en bestrijding van de georganiseerde criminaliteit: Een strategie van de Europese Unie voor het begin van het nieuwe millennium”

Het Europees Parlement,

- gezien het actieplan van de Raad „Voorkoming en bestrijding van de georganiseerde criminaliteit: Een strategie van de Europese Unie voor het begin van het nieuwe millennium”⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar titel VI van het EU-Verdrag, inzonderheid artikel 29,
 - onder verwijzing naar de conclusies van de Europese Raad (Tampere) van 15 en 16 oktober 1999, inzonderheid de punten 41-62,
 - onder verwijzing naar het ontwerp van de Commissie voor een „scoreboard”, met behulp waarvan kan worden bijgehouden welke vorderingen worden gemaakt bij de tenuitvoerlegging van de maatregelen die nodig zijn voor het verwezenlijken van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, voor zover deze betrekking hebben op de strijd tegen de criminaliteit in de gehele Unie,
- A. overwegende dat de georganiseerde criminaliteit binnen de EU de laatste tien jaar aanzienlijk is toegenomen en dat er vooral op het gebied van cybercrime, terrorisme, mensen-, drugs- en wapenhandel, kinderpornografie, witwaspraktijken, alsmede omkoping en fraude ten spoedigste maatregelen moeten worden genomen, en overwegende dat de Europese Unie een geharmoniseerde definitie van het begrip georganiseerde criminaliteit moet goedkeuren waarin deze gebieden zijn opgenomen,
- B. overwegende dat het EU-Verdrag in titel VI de bestrijding van al dan niet-georganiseerde criminaliteit terecht als essentiële voorwaarde noemt voor de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid,
- C. overwegende dat voor het toepassingsgebied van titel VI van het EU-Verdrag als gewijzigd bij het Verdrag van Amsterdam uitdrukkelijk alleen voor het aannemen van bepaalde besluiten in een plicht tot raadpleging is voorzien (art. 39, lid 1); dat artikel K6, tweede alinea van het EU-Verdrag als gewijzigd bij het Verdrag van Maastricht echter voorzag in de verplichte raadpleging van het Parlement „over de voornaamste aspecten van de activiteiten” in het kader van de „samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken” en dat een van de grondgedachten achter het Verdrag van Amsterdam de versterking van de positie van het Parlement was,
- D. overwegende dat de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit voor de Europese burgers de hoogste prioriteit heeft, omdat de georganiseerde criminaliteit haar aanzienlijke economische mogelijkheden kan aanwenden om te infiltreren in politiek, politie en bedrijfsleven van een staat en daardoor de gehele samenleving te ontwrichten,
- E. overwegende dat de georganiseerde criminaliteit in sommige derde landen reeds sectoren van de overheidsinstellingen, de economie en de financiële wereld heeft doordrongen, hetgeen de lidstaten verplicht tot een grotere waakzaamheid en meer striktheid bij de politieke, economische en handelsbetrekkingen die zij met genoemde derde landen zullen aanknopen of reeds onderhouden,

⁽¹⁾ PB C 124 van 3.5.2000, blz. 1.

Donderdag, 21 september 2000

- F. overwegende dat ondergraving van de samenleving door de georganiseerde criminaliteit een concreet gevaar is voor fundamentele beginselen van de rechtsstaat, zoals een onafhankelijke rechterlijke macht of de rechtmatigheid van bestuur; dat de Europese Unie overeenkomstig artikel 6, lid 1 van het EU-Verdrag is gegrondvest op de beginselen van „vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat” en daardoor juridisch en moreel verplicht is bij te dragen aan de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit,
- G. overwegende dat de georganiseerde criminaliteit profiteert van het huidige beleid van de Gemeenschappen inzake de verwezenlijking van de fundamentele vrijheden en de afschaffing van de grenscontroles binnen de EU, en overwegende dat alles in het werk moet worden gesteld om meer samenwerking tussen de nationale politiemachten en de justitiële autoriteiten te waarborgen om de verspreiding van elke vorm van georganiseerde criminaliteit en de dreiging ervan voor de samenleving en de Gemeenschap te bestrijden,
- H. overwegende dat criminele organisaties, die in de regel grensoverschrijdend actief zijn, door een dienovereenkomstig hoge mate van mobiliteit profiteren van het feit dat de bevoegdheden van de autoriteiten tot hun respectieve grondgebied zijn beperkt en bovendien profiteren van de diversiteit van de bestuurs- en strafrechtstelsels van de landen waar zij zich naar gelang van hun „behoeften” vestigen,
- I. overwegende dat verschillen in de nationale strafvervolgingssystemen bestaan en dat derhalve meer samenwerking tussen de lidstaten noodzakelijk is om de gebieden af te bakenen waarop de nationale strafvervolgingssystemen beter op elkaar kunnen worden afgestemd teneinde de daadwerkelijke vervolging te waarborgen van misdadigers en misdaadorganisaties die over de grenzen heen opereren,
- J. ervan overtuigd dat vooral het risico om te worden ontdekt een belemmering vormt om strafbare feiten te plegen en dat van een effectieve bestrijding derhalve tegelijkertijd een grote preventieve werking uitgaat, doch dat desalniettemin samen met de repressie de preventie een belangrijke rol moet spelen in de Europese strategie ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit,
- K. overwegende dat voor de verwezenlijking van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een succesvolle bestrijding van de georganiseerde criminaliteit nodig is en dat deze alleen kans van slagen heeft wanneer de lidstaten van de EU gezamenlijk optreden en bereid zijn nationale belangen op het tweede plan te stellen wanneer gemeenschappelijke maatregelen betere resultaten lijken te beloven,
- L. overwegende dat het bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit van essentieel belang is dat de samenwerking met de overheid in derde landen wordt geïntensiveerd en dat de informatie wordt gedeeld, die leidt tot de succesvolle bestrijding van de georganiseerde criminaliteit die wereldwijd over de grenzen heen opereert,
- M. overwegende dat er derhalve een gemeenschappelijke langeretermijnstrategie nodig is, in het kader waarvan niet alleen doelen worden gesteld, maar ook omzettingstermijnen worden genoemd en tegelijkertijd prioriteiten worden gesteld,
- N. overwegende dat men zich bij het formuleren van doelstellingen voor een dergelijk actieplan niet kan laten leiden door wat wenselijk is, maar door wat haalbaar is,
- O. ervan overtuigd dat echter ook politiek zeer brisante thema's onverwijld op de agenda moeten komen, omdat uitstel geen enkele hoop op verbetering biedt,
- P. overwegende dat de lopende technologische ontdekkingen de mogelijkheden hebben vergroot voor de georganiseerde misdaad om de samenleving in zijn greep te krijgen en dat vanuit deze optiek steeds meer aandacht moet worden besteed aan onregelmatige informaticapraktijken en misbruik van Internet,
- Q. gezien de ernstige pedofiele misdrijven in verband met en via Internet,

ten aanzien van de ontbrekende raadpleging van het EP over beleidsstukken

1. acht het noodzakelijk dat de Unie de strijd aanbindt tegen de georganiseerde criminaliteit, evenwel met volledige eerbieding van de fundamentele vrijheden, de rechten van de persoon en de proceduregaranties, met name het recht op ongehinderde rechtsbijstand en de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;
2. verwelkomt derhalve in beginsel de opstelling van een nieuw actieplan, dat voorziet in een strategie van de EU op het gebied van voorkoming en bestrijding van de georganiseerde criminaliteit voor het begin van het nieuwe millennium en daarmee een gezamenlijk optreden garandeert;

Donderdag, 21 september 2000

3. wijst er echter op dat het Verdrag van Maastricht voorzag in een plicht tot raadpleging van het Europees Parlement „over de voornaamste aspecten van de activiteiten” op het gebied van justitie en binnenlandse zaken;
4. wijst erop dat het Verdrag van Amsterdam o.a. tot doel had het gebrek aan democratische legitimering van besluiten van de EU te verhelpen, en dat een stap terug met betrekking tot de rechten van het Parlement derhalve in strijd is met de geest van het Verdrag van Amsterdam;
5. keert zich dan ook resoluut tegen de houding van de Raad welke erop schijnt te duiden dat hij het verstrekken van informatie aan het Parlement over beleidsstukken louter als daad van hoffelijkheid beschouwt en raadpleging van het Parlement dus niet nodig vindt;
6. verzoekt de Raad het Europees Parlement voortaan over alle beleidsstukken te informeren, wat betekent dat hij het advies van het Parlement niet alleen afwacht, maar daar ook nota van neemt en ermee aan de slag gaat;

ten aanzien van de inhoud van het actieplan

7. stelt vast dat de mate waarin aan de individuele aanbevelingen in het actieplan prioriteit is toegekend niet altijd correspondeert met de urgentie van de doelstellingen, maar zich vaak richt naar de haalbaarheid ervan;
8. merkt op dat de grootste prioriteit moet worden verleend aan maatregelen voor het bereiken van belangrijke doelstellingen, zoals het opsporen, bevriezen, in beslag nemen en confisqueren van de opbrengsten uit misdrijven en het witwassen van geld of andere uit illegale activiteiten verkregen winst, aangezien het doel van misdaadorganisaties het illegaal vergaren van winst is en hun kracht juist ligt in het beschikken over grote economische en financiële rijkdommen;
9. vraagt zich af hoe serieus de werkzaamheden moeten worden genomen wanneer men ziet dat dit actieplan een prioriteitenscala van 1-5 kent, terwijl aan geen van de punten prioriteit 5 wordt toegekend en slechts een aanbeveling prioriteit 4 krijgt;
10. verzoekt de Raad dan ook de prioriteitenstelling in haar geheel te heroverwegen;

ten aanzien van de conclusies van het Raadsvoorzitterschap inzake de criminaliteitspreventie

11. verwelkomt het besluit van het Portugese Raadsvoorzitterschap om door middel van een conferentie op hoog niveau over criminaliteitspreventie de urgentie en het belang van dit onderwerp te ondersteunen;
12. verzoekt de Raad bovendien het systeem van de wederzijdse beoordeling daadwerkelijk ten uitvoer te leggen en de resultaten voor te leggen aan het Europees Parlement, de nationale parlementen en de burgers van de Unie ten behoeve van meer transparantie in de acties van de lidstaten op het gebied van de bestrijding van de georganiseerde misdaad;
13. feliciteert het Raadsvoorzitterschap met het opstellen van de conclusies inzake de criminaliteitspreventie op deze conferentie waarin een deel van de wensen van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken worden overgenomen;
14. verzoekt de Raad nog met de volgende punten rekening te houden:
 - lidstaten en Commissie moeten worden verzocht om in het kader van de wetgeving te bewerkstelligen dat het begaan van een strafbaar feit wordt bemoeilijkt en met een groter risico voor de dader is verbonden en dat de voordelen die de dader hieruit behaalt hem worden ontnomen;
 - alle geledingen van de samenleving moeten worden gemobiliseerd om de vraag naar illegale goederen en diensten te verminderen, omdat ook dat tot een daling van de criminaliteit bijdraagt;
 - bedrijfsleven en overheden moeten worden gestimuleerd om maatregelen op het gebied van „technische preventie” te realiseren; de Commissie zou moeten onderzoeken in hoeverre criminelen van het begaan van strafbare feiten kunnen worden weerhouden door middel van gerichte inzet van technische hulpmiddelen, zoals elektronische startonderbreking voor auto's, bijzondere veiligheidsnormen voor kredietkaarten enz.;
 - Commissie en Raad moeten het Europees Parlement een voorstel doen voor een besluit dat waarborgt dat bij alle legislatieve besluitvormingsprocessen op nationaal en op EU-niveau de gevolgen ervan voor de criminaliteit worden beoordeeld;

Donderdag, 21 september 2000

- in het kader van de maatregelen inzake de misdaadpreventie moet vooral een impuls worden gegeven aan de beleidsvormen inzake de verbetering van de slechte levensomstandigheden en het terugdringen van de sociale uitsluiting, aangezien deze in de EU-strategie worden aangeduid als factoren die tot misdaad leiden;
- ter voorkoming van de uitbreiding van de drugsverslaving en dus voor een betere preventie van alle hiermee in verband staande misdrijven — met name tegen het eigendom — moeten serieuze beleidsmaatregelen ter vermindering van de schade worden gestimuleerd;
- Raad en Commissie moeten de strijd aanbinden met criminaliteit via Internet, met speciale aandacht voor sites die geweld tegen minderjarigen bevatten en pedofilie verspreiden;

15. verwacht dat de conclusies uitmonden in een concreet actieprogramma met precieze verantwoordelijkheden en termijnen op het gebied van de criminaliteitspreventie, te meer omdat in hoofdstuk 2.3 van het actieplan betreffende de georganiseerde criminaliteit, dat is gewijd aan de versterking van de preventie, in de analyse tal van zinvolle overwegingen over het thema preventie zijn opgenomen, welke echter niet in dienovereenkomstige aanbevelingen zijn vertaald;

16. verzoekt de Raad het Europees Parlement te informeren over verdere activiteiten op het gebied van de criminaliteitspreventie en het Europees Parlement te raadplegen voordat desbetreffende beleidsstukken worden goedgekeurd;

*

* *

17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
